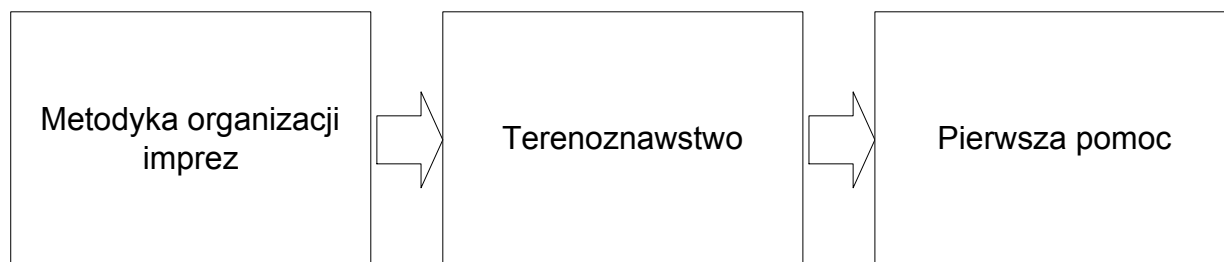

Powtórka do egzaminu

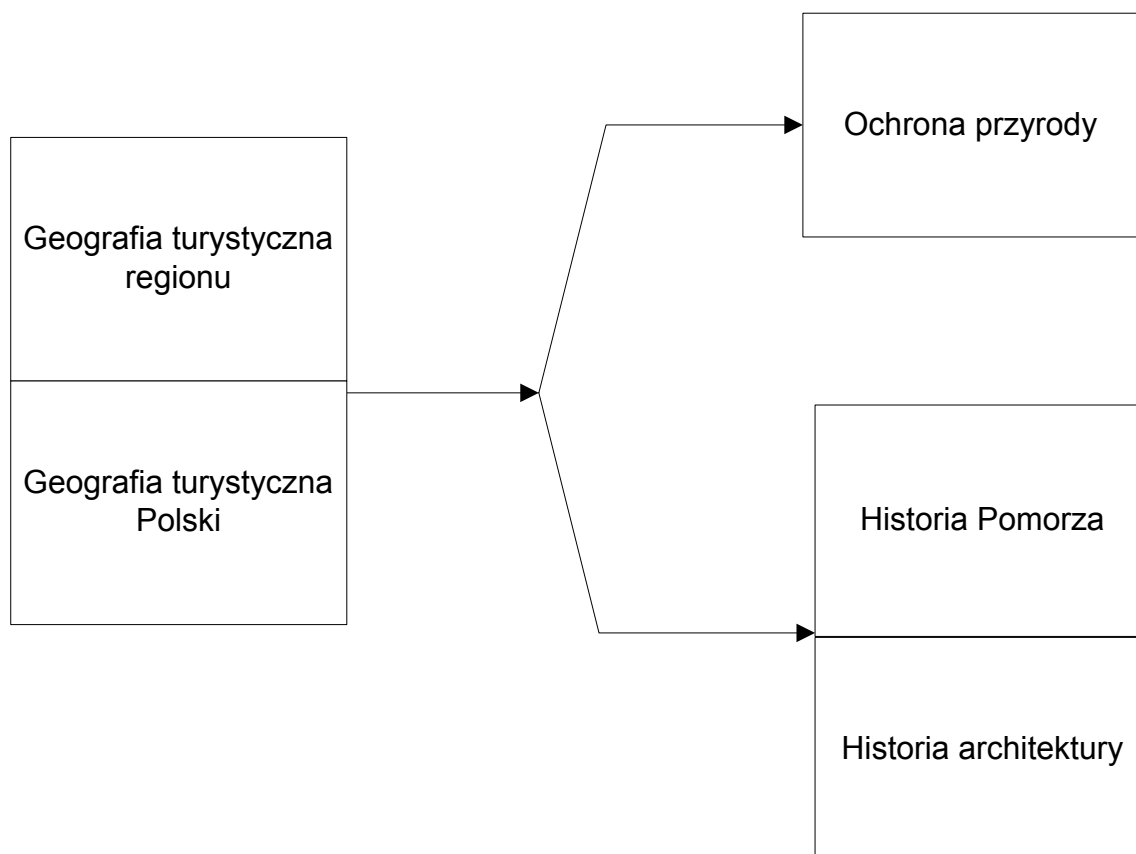
Szkolenie na organizatora turystyki PTTK w Akademickim Klubie Kadry GDAKK składa się z ośmiu wykładów. Ich zakres tematyczny nie odbiega od zakresu większości kursów i szkoleń na organizatora lub przewodnika turystyki PTTK prowadzonych w różnych klubach o charakterze stowarzyszeń turystycznych. Proporcje poszczególnych tematów bywają jednak różne zależnie od rodzaju uprawnień i specyfiki danego klubu. Z uwagi na charakter klubu AKK GDAKK duży nacisk na kursie położony jest na zagadnienia o charakterze uniwersalnym (które są użyteczne przy uprawianiu turystyki w każdej formie) a także te, które są związane z turystyką pieszą (a górską w szczególności). Szkolenia OT (organizator turystyki) i PT (przewodnik turystyki) przypominają komercyjne szkolenia na uprawnienia pilota wycieczek (a także przewodników górskich, terenowych i miejskich). W Polsce szkolenia pilotów wycieczek i przewodników są regulowane ustawowo i prowadzone tylko w ośrodkach uznanych przez władze szczebla wojewódzkiego. Szkolenia pilotów obejmują ponad 100 godzin wykładów przekazujących szeroko rozumianą wiedzę środowiskowo-krajoznawczą i metodyczną. Duży nacisk jest położony na metodykę obsługi masowego ruchu turystycznego (głównie międzynarodowego). Niestety szkolenia te choć doskonale przygotowują do zawodowego pilotażu nie zawsze w pełni odpowiadają na potrzeby indywidualnych turystów i środowiskowych inicjatorów imprez turystycznych a w szczególności turystów zainteresowanych uprawianiem różnych form turystyki kwalifikowanej czy tzw. turystyki aktywnej.

W AKK GDAKK szkolenie składa się z 3 wykładów o charakterze *metodycznym* (Metodyka organizacji imprez, Terenoznawstwo, Pierwsza pomoc) i 5 wykładów o charakterze *eksploracyjnym* (Geografia turystyczna Polski, Geografia turystyczna regionu, Ochrona przyrody, Historia Pomorza, Historia architektury).

Wykłady o charakterze metodycznym służą przekazaniu kandydatowi na organizatora turystyki (OT) podstawowej wiedzy ogólnej związanej z imprezami turystycznych jak i umiejętności radzenia sobie podczas ich organizacji (zarówno w zakresie ich przygotowania jak i prowadzenia). Wykłady o charakterze eksploracyjnym stanowią niejako wstęp do samodzielnego poznawania świata zarówno podczas podróży i wycieczek krajoznawczych jak i dalszego studium przewodników, map i innej literatury. Mają też pomóc w planowaniu i przygotowywaniu wycieczek i uwrażliwić kandydata na najistotniejsze elementy środowiska decydujące o atrakcyjności turystycznej danych regionów czy terenów.

Kandydat OT w AKK GDAKK powinien wykazać się umiejętnością rozumienia zjawiska turystyki, motywacji do jej uprawiania, znać podstawowe formy aktywności turystycznej i turystyczno-sportowej. Powinien potrafić zaplanować daną imprezę turystyczną oraz przygotować lub zebrać podstawowe dokumenty związane z organizacją danej imprezy (preliminarz, ubezpieczenia, rozliczenia). Jednocześnie powinien być świadomy przeszkód jakie może napotkać. Obowiązuje też znajomość elementarnych informacji o odpowiedzialności prawnej związanej z uprawianiem turystyki. Znajomość podstaw prawnych turystyki nie jest wymagana. Należy jednak wiedzieć gdzie i jakie akty prawne powinno się odszukać w przypadku potrzeby (np. chęci organizowania imprez komercyjnych). Kandydat OT powinien być świadomy wagi i ograniczeń w reklamowaniu i naborze uczestników imprez (w tym znać metody przygotowywania plakatów – także z drukarnią – i sposoby plakatowania). Powinien wykazać się znajomością wybranych zagadnień teorii z zakresu zarządzania i umieć je zastosować w praktyce do prowadzenia imprezy turystycznej (np. pełnienie roli kierownika, wpływ na grupę, decyzje itd.). Powinien znać metody dokumentowania imprez z wykorzystaniem środków fotograficznych i komputerowych. Powinien znać i umieć dobrać odpowiedni sprzęt turystyczny dla potrzeb danej imprezy. Obowiązuje też znajomość metodyki biwakowania w terenie. Jako potencjalny członek klubu kandydat na OT powinien rozumieć jak funkcjonuje klub turystyczny (klub turystyczny jako zjawisko społeczne) i znać podstawowe zagadnienia związane z jego funkcjonowaniem. Obowiązuje przynajmniej pobieżna znajomość form terenu (w szczególności terenów górskich). Kandydat powinien znać zasady prowadzenia grupy w terenie i być świadomy podstawowych błędów przewodnickich. W tym celu musi też wykazać się umiejętnością orientacji w terenie z wykorzystaniem znaków w naturze, oznakowań szlaków, map (obowiązuje znajomość oznaczeń map topograficznych), busoli (absolutnie niezbędne umiejętności: wyznaczanie azymutu i wcięcie wstecz) i GPS (zasada działania, sposób korzystania). Kandydat powinien znać niebezpieczeństwa jakie grożą turystyce podczas wędrowki w terenie oraz umieć w sposób właściwy zapobiegać wypadkom w ich następstwie. Powinien też znać zasady postępowania w przypadku nagłego wypadku na szlakach. Oznacza to że powinien potrafić udzielić pierwszej pomocy przede wszystkim współuczestnikom wyprawy i sam sobie. W zakres udzielenia pomocy wchodzi szereg elementów jak właściwe postępowanie w sytuacji nagłego wypadku (odpowiednie pokierowanie uczestnikami w celu zapewnienia bezpieczeństwa, transport improwizowany, podstawowe zabiegi reanimacyjne, postępowanie w przypadku innych zdarzeń na szlaku: zatrucia, skręcenia, stłuczenia, ukąszenia, oparzenia itd.; zachowanie podczas akcji ratowniczych). Kandydat powinien też umieć dobrać apteczkę niezbędną podczas wypraw turystycznych. Nie wymaga się znajomości zagadnień szczegółowych z zakresu organizacji imprez o konkretnym charakterze (rowery, kajaki, żagle – czy bardziej wyszukane: wspinaczka, taternictwo jaskiniowe, caravaning, survival, obozy konne, narciarskie itp.). Należy mieć jednak ogólną orientację by uzupełnić wiedzę w razie potrzeby. Nie jest wymagana wiedza z zakresu organizacji imprez zagranicznych (np. przepisy paszportowe, dewizowe, celne, wizowe, konsularne, przejazdy przez granice, zagadnienia zdrowotne, inne niebezpieczeństwa związane z krajami egzotycznymi itd.) trzeba mieć jednak ogólną orientację (choćby po to by nie wybrać się na rejs statkiem do Bałtyjska bez paszportu ☺)

Kandydat na OT powinien też wykazać się znajomością najciekawszych rejonów i obiektów związanych z uprawianiem turystyki zarówno w terenie najbliższym (region) jak i bliższym (teren Polski) ze szczególnym uwzględnieniem terenów do uprawiania turystyki górskiej (w szczególności powinien umieć wymienić wszystkie pasma górskie Polski i ich najwyższe szczyty). Nie jest wymagana znajomość zagadnień w terenie dalszym (Europa, Świat) należy jednak mieć ogólną orientację. Ponieważ o atrakcyjności turystycznej danych regionów decyduje w znacznej mierze ich środowisko naturalne i środowisko kulturowe kandydat powinien wykazać się znajomością najciekawszych regionów i obiektów wartościowych z punktu widzenia krajobrazowego i przyrodniczego a także z punktu widzenia kulturowego (muzea, zabytki – w tym zabytki architektury np. zamki, obiekty sakralne, kościoły). Zarówno zagadnienia związane z środowiskiem naturalnym jak i kulturowym poruszane są na wykładach z Geografii turystycznej. Ich dokładniejszemu omówieniu służą wykłady z Ochrony przyrody i Historii (Pomorza i architektury). Kandydat na OT powinien znać w szczególności różne formy ochrony środowiska naturalnego, rys historyczny ochrony przyrody oraz wnioski płynące z obowiązującego stanu prawnego dotyczącego ochrony przyrody (w szczególności z ustawy o ochronie przyrody i ustawy o ochronie lasów). Dokładna znajomość chronionych obszarów, obiektów, zwierząt i roślin nie jest wymagana. Kandydat powinien mieć jednak ogólną orientację. Powinien potrafić rozpoznawać niektóre popularniejsze rośliny i zwierzęta – szczególnie te znajdujące się pod ochroną. Powinien umieć wymienić i wskazać na mapie wszystkie Parki Narodowe i niektóre rezerваты. Obowiązuje znajomość zwyczajowych zasad zwiedzania zabytków i podstawowa świadomość zagadnień ochrony zabytków. W szczególności kandydat powinien się wykazać umiejętnością kojarzenia wybranych faktów i wydarzeń historycznych i rozumienia ich wzajemnych wpływów na przykładzie najbliższych terenów to jest Pomorza Gdańskiego a także potrafić odróżniać poszczególne podstawowe style architektoniczne (sztuka antyczna, starochrześcijańska, bizantyjska, renesans karoliński i ottoński, sztuka przedromańska; średniowiecze: romanizm, gotyk; czasy nowożytne: renesans, palladianizm, manieryzm, barok, regencja, rokoko, klasycyzm, empire, romantyzm, historycyzm, secesja, ekspresjonizm, nowoczesność) i mieć ogólną znajomość zagadnień z zakresu zabytków architektury (podpory architektoniczne, porządki architektoniczne).

1	METODYKA PROWADZENIA IMPREZ	Podstawowy sprzęt turystyczny. Metodyka biwakowania. Formy aktywności turystycznej, motywacja, plakatowanie na uczelniach, formalizmy (preliminarz, ubezpieczenia, rozliczenia finansowe), teoria (pełnienie roli kierownika imprezy, wpływ na grupę, decyzje, prowadzenie rajdu, obozu, projektu), Wprowadzenie do działalności w klubie (klub turystyczny jako organizacja).	18.04.02
2	TERENOZNAWSTWO	Zasady prowadzenia grupy w terenie. Podstawowe błędy przewodnickie. Orientacja w terenie (znaki w naturze, oznakowania szlaków, mapy i znaki topograficzne, kompas i busola, posługiwanie się mapą i busolą, GPS). Podstawowe formy terenu. Niebezpieczeństwa podczas wędrówki w terenie.	21.03.02
3	PIERWSZA POMOC	Postępowanie w nagłych wypadkach. Standardowy algorytm postępowania przy udzielaniu pierwszej pomocy na miejscu wypadku. Różne zdarzenia na szlaku i sposoby radzenia sobie z nimi. Przykładowy skład apteczki turystycznej.	25.04.02
4	GEOGRAFIA TURYSTYCZNA POLSKI	Przypomnienie wiadomości z geografii Polski ze szczególnym uwzględnieniem najciekawszych regionów turystycznych i z dokładnym omówieniem gór w Polsce. Spojrzenia na możliwości ciekawych podróży po Polsce oraz Europie wschodniej i zachodniej.	09.05.02
5	GEOGRAFIA TURYSTYCZNA POMORZA	Podstawowe wiadomości z zakresu geografii fizycznej Pomorza. Przedstawienie najwartościowszych turystycznie terenów i obiektów w regionie także z uwzględnieniem perspektywy historycznej.	04.04.02.
6	OCHRONA PRZYRODY	Motywacja do ochrony środowiska naturalnego (hipoteza sawanny). Rys historyczny i formy stosowania ochrony. Regulacje prawne i przepisy ochrony przyrody a praktyka uprawiania turystyki. Bieżące wydarzenia w zakresie ochrony przyrody.	16.05.02
7	HISTORIA POMORZA	Zwyczajowe zasady zwiedzania zabytków. Ochrona zabytków. Syntetyczne ujęcie historii Gdańska i okolicznych terenów na przestrzeni dziejów z uwzględnieniem wybranych szczegółów. Przedstawienie wpływów zdarzeń w Europie i świecie na sytuację i wydarzenia w Gdańsku na przestrzeni wieków.	11.04.02
8	HISTORIA ARCHITEKTURY	Zabytki architektury i współczesność - przegląd podstawowych stylów w architekturze na przestrzeni dziejów (wykład z wykorzystaniem slajdów).	23.05.02